

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.I.], 1711

LII. Samuelis ortus, educatio, gesta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](#)

Urbis
pacto
nam
umdu-
m Ido-
e mu-
specie
oculis
Septi-
râ plu-
io Da-
strata:
tendit,
Hebrai
enisset.
e mor-
cerum
)tabe-
; , mu-
fructus
vitates
ilosilli-
) ach-
ticum,
te Phi-
atum
nt suis,
inter-
ntior-
i. In
Helis
ernici-

perniciosus in liberos amor inchoavit: protrusit f-
lorum ejus improbitas: præcipitavit in Hebræos ju-
stæ, Philisteosque justissimus DEI dolor, & indigna-
tio.

NARRATIO LII.

SAMUELIS PROPHETÆ, ET ULTIMI HEBRÆORUM JUDICIS ORTUS, EDUCATIO, GESTA.

Lib. I. Reg. c. I. 2. 3. 7. 8 Anno Mundi 2900.
Ante Christum. 1152.

Heli Pontifice simul ac Judice populi, rebus mortalibus, in eum, quem superiore narratione retulimus, modum exemptō; subrogatus in divinis Achitóbusest, Helis *ex Phinea* filio, nepos; in profanis autem, ac civili republica Samuel, qui tamen præter Iudicariæ dignitatis ordinariam provinciam, privilegiō beneficij, functus extraordinario Sacerdotiō, Sacris nonnunquam operabatur. Parentem is habuit *Elcanam*, urbis *Ramáthæ* incolam, virum nobilem & opulentum. Hic cùm pro anniversaria religione, Paschalia, únā cum familia celebraret in *silunte*, ubi tum Oraculi Divini constitutum erat Tabernaculum; accidit, ut Annæ uxori, tam virtutibus diviti, quam liberis inopi, altera conjunx, eaque secundaria, *Phenenna* nomine (polygamis enim id temporis esse licebat) sterilitatis probruna obijceret; séque cum filijs inter epulas sacrificales

superbè circumspiciens (nam ex mactatis victimis, dapes pro numero capitum distribuebantur) fœcunditate sua gloriaretur ; Annæ simul quidem sed quia sine prole, ideo sine honore, discumbente.

Excusit ea res lacrimas afflictissimæ matronæ præsertim cùm non tam epulas, quām opprobria sibi videret apponi. Maritus non minus Sapientiæ, quām pietate præstans ; haud ignarus, decus matrimonij magis animi, quām fortunæ bonis esse metendum, testari suos amores Annæ : docere felicitatem conjugalis consortij, non ex numerosa tantum prole, sed maximè, nobilitate & virtute conjugum æstimari oportere ; mæstitiam uxori multis verborum officiis abstergere ; denique mentem in epularem hilaritatem erigere. Illa cibo, maritique contestatis affectibus recreata, finitis mensis, se confert ad Oraculi sedem, fiduciæ plena; mixtisque fletu suspirijs, effictim instat apud DEUM, matrem ut se faciat ; promittitque, se prolem, si masculam esset genitura, religioso ejus famulatui, perpetuò mancipaturam. Valuere preces. Concepto Votô, concipitur fætus ; anno post nascitur filius, nomen cui parentes, *Samuelis* hausere. Puer etiamnum trimus, in Tabernaculo Divino cum sacrificijs sistitur, curæque Sacerdotum, imprimis Pontificis Helis committitur ; cuius fausta precatio, Annæ trium insuper filiorum, duarumque filiarum frumentum contulit, quintuplici foenore, unius *Oblationem* filij pensante, qui septennis admodum, sacris ad motus ministerijs, præclaram Indolem ac pietatem mirè omnibus probavit. Adolescentem deinde

ratidicus spiritus afflavit, rerumque arcanarum cognitorem effecit; cuius illustre cum primis documentum fuit, prænuntiatio clavis, Pontificiæ familiæ impendentis.

Fortè noctu somnum intra Tabernaculi septa proxime capiebat; cùm à cœlesti genio, vocem Pontificis Helis assimilante exergefit; nihil cunctatus adolescens, sopore confestim excusso, advolat ad Pontificem, seniō, curisque confessum; séque votatum adesse indicat. Id cùm tertium jam factum esset; neque tamen senex, ullò verbō Samuelis Somnum interpellasset; suspicatus id, quod erat, jubet puerum in lectulum se recipere: denuóque excitatum, compellantis voluntatem exquirere. Reditaspectabili specie Angelus, aperit minas à Divina Iustitia cùm Helianæ Domui privatim, tum Israëlitis omnibus incubituras; nam & *Arcam Sacram* à Philistæis capiendam, & præter publicam populi stragem, extremas omni familiæ Pontificiæ calamitates superventuras; causam eorum cladium esse, nimiam Helis in sceleratos filios lenitatem. Quibus ad Pontificem à Samuele renuntiatis, præclaram vocem edidit, quâ præparatum in divinam animadversionem animum declarabat, religiosa mentis æquitate, sese, futuras in clades componens.

Cæterum Samuelis virilem ætatem ingressi gloria, magnis apud populum incrementis augebatur; reverentiam quippe & observantiam insignem conciliabant secretorum divinitus præmonstratorum enuntiationes, eventis ipsis confirmatae, adeò, ut à Mosis usque temporibus, nemo Samuelem, ne compandus quidem, post Samuelem verò, oppidò pauci

su-

superiores illō fuisse, videantur. Quare, Præture gubernaculis admotus illicò, sub Helis excessum, eam reipublicæ tractandæ rationem sequi coepit, ut meritò *Iuris* omnis ac legum, & æquitatis, dici *Sacerdos* meruerit: munerum omnium, quæ vulgò corrumperे tribunalia solent, osor ac detestator; præfertim verò idolorum cultum, aliāqne vitia, Helis negligentia vel exorta, vel roborata, mirā facundiā, constantiāque ex Hebræorum manibus, animisque extorxit.

Subinde committiō omnium tribuum convocatis, ejusdem Prætoris auctoritate, conventum est *Maspham, Benjamiticæ Tribūs urbem*. Quō loco, cū & aquæ cæremoniā, situlis ac hydrijs effusæ, suas animas effundere se totas DEO, & idolomaniam eliminare pectoribus, testarentur: & precibus, jejunijs, impietatisque confessæ detestatione, clamoribus magnis, cum Numine foedus integrarent: Non potuit latere Philisthæos ille Hebræorum conventus, quorum rebelles, ut falsò opinabantur, molitiones disjecturi, mox valido cum exercitu supervenienti, sese ad pugnam imparatos, nullō negotiō oppressuros. Consternati re subita Judæi, ad Samuel, tanquam ad communem parentem trepidè, concurrunt, consilium rebus dubijs petunt, ejusque pro salute publica preces, & auxilium implorant. Samuel ad divinam conversus opem, arripit pro pœlactentem agnum, integrumque sacrificat super aram, in holocaustum. Dum ardet victima, trepidatque metu populus, ecce tibi; hostis in conspectu aciem explicat, præsentemque stragem omnibus ingentat. Tum verò DEUS repente pro suis arma

spedit; nam congregatis, momentō, densis totō, nubibus; ac fragore tonitruum aures, fulguribus oculos, igneque cælesti barbarorum capita ferentibus, terraque sub pedibus intremente, hostes in terrorem dati, spem omnem in suū posuere. Insequitur cum suis Samuel, & dorsa fugientium cædit. Nec cædendi finem facit, quoad *Bethcharis* ad campos, eos longō spatiō profligaret; eum videlicet ad vicum, in quo cæsus, cum filijs Helis, Israëlitæ, strage novissima, Philisthæis & Arcam cessebat & victoriam. Loco in memoriam accepti beneficij perennem *Lapis* est impositus, *adjutorij* nomine, a Samuele insignitus. Philisthæi post eam cladem, instaurare bellum non ausi, se fines intra suos extempore continuere; Hebræi vexatione tributi liberati civitates amissas recuperarunt, alias vi capiendo, alias in ditionem accipiendo.

Quibus rebus gestis, Samuel conventibus Juri dicendo, per certas urbes institutis, ipse quotannis eas obibat, & judicia tractabat; donec senio gravante, filiis *Ioëli* & *Abiae*, aliquem in finibus regni principatum, & Reipublicæ curam tradidit; qui relictis paternis institutis, diversissimam ingressi viam, munieribus corrupti, jus non dicebant, sed vendebant; solutique in luxum ac delicias, tum DEI jussa, tum patriæ (cujus absentiâ, quippe in urbe Ramâtha habitantis, ad scelera sua abutebantur) contemnere, graviterque apud populum offendere; tanta tamen dissimulatione, ut ea filiorum labes ad aures Samuelis non penetraret; tantum familiæ suæ dedecus minimè laturi, si compertum habuisset; cum innocens esse nemo possit, qui suos tolerat nocentes.

P

Non

Non latuit tamen multitudinem popularem; unde digna visa res est Tribuum optimatibus; cuius ex postulatio deferretur ad Samuelem: Sed præter hanc caussam, aliunde quoque cupidè, tam populus quam Primores, eam querelæ publicæ, tam votis suis opportunam occasionem amplexabantur: quod hoc ingressu videbant, sibi pariter & Judicum ab lendorum, & Regis efflagitandi, præclarissimam ansam offerri. Importunis igitur vocibus à Samuele contendunt, ut, quoniam ipsi per senium deesset facultas: filijs autem voluntas benè gerendæ Reipublicæ, subrogaret aliquem, qui nomine regio, toti genti cum imperio præcesset, togæque muneribus & militiae moderaretur.

Samuel etsi jure poterat ferre gravius & suam de re communi optimè meriti exauctorationem; & filiorum, præter juris ordinem, nulloque concessio emendationis tempore, repudiationem; neque enim ab extremo continuò veniendum ad aliud extreum: sed media prætentanda; nullum tamen durius sibi verbum elabi passus, id unum respondit se super ea re Divinum Oraculum consulturum. Respondô Numinis acceptô, cum enarratis, regij dominatus acerbitatibus, populum à perficaci rerum novarum studio dimovere nequiret; pollicitus sese petitores, malæ rei privatæ, publicæque consulentes, voti facturum compotes, discessit. Nec multo post Comitiis, in Maspham indictis, regem eis, quem jam ante, divinitus edoctus, Secretò inunxerat, per sortitionem dedit, **saulem**, filium cisi de Tribu Benjaminide; at infelix electio importuna ex merito castigabit vota, serò sapientes suodamno docens.

id, quod invito à cœlo petitur , male peti, de quo
mox infrà; ubi reliqua quoque Samuelis gesta per-
sequemur.

NARRATIO LIII.

SAULIS IN REGEM HEBRÆORUM ELE-

CTIO. 1. Reg. 9. 10. 11. 12. Anno Mundi
2962. Ante Christum. 1091.

SAULEM producimus, exordiō suū lātum, mediō
varium, exitu lacrimabilem, & exsecrandum.
Non enim perinde, ac orienti Phæbo, usque
cadenti ; ridet vultus. Israēlitæ, utsuprà memo-
rati, cùm nollent amplius per ora *Iudicum* sibj
jura dari, Samuelem , qui Prætoriam Præfectu-
ram ultimus administrârat , adeunt , & *Regem*,
ceterarum more gentium sibi præfici postulant.
Quem dum ille circumspicit ; fatorum tunc ignaro,
nontam *Casus*, quām mirifica *Providentia* cælestis ma-
nus obtulit. Erant *Ciso*, Saulis parenti, *Gabæ* civi,
complures ad fæturam , & vecturas asinæ, quarum,
ut saltuosis in locis fit, per incuriam pastoris, nume-
roſa pars aberrârat ab armento. Saules comite
servorum uno, requisiti nec quicquam per varia lo-
ca jumentis , in Samuelem Vatem incidit, ac super
asinorum statu consulit. Hic jubet eum securum
esse pecudum, & animum ad potiora destinata, re-
positaque Palæstinæ bona porrigere ; quippe mox